

İnsanoğlu

– Aykırı · 29 Aralık 2014

Şu toprağın sinesinde, yaşar gider insanoğlu
Dört mevsimlik senesinde, coşar gider insanoğlu

Ekmek katık ocak derken, dalga geçer su içerken
Zanneder ki henüz erken, şaşar gider bir zan oğlu

Uzak gurbet ellerinde, yapayalnız çöllerinde
Kalabalık sellerinde, üşür gider bir ten oğlu

Bazen bilmez bir huyunu, iblis satar bu oyunu
Gurur eder de soyunu, şışer gider bir kan oğlu

Yüklenemez taşlar dağlar, akar seller gibi çağlar
Emaneti çeker ağlar, taşır gider insanoğlu

Yüzünü renklere boyar, sınırları kendi koyar
Sonra yine kendi kayar, aşar gider isyan ođlu

Yanar ela hoş gözlere, sanar eza hoş dizlere
Kanar tatlı boş sözlere, koşar gider tez-can oğlu

Nefsi öven dilleriyle, ney üfleyip gülleriyle
Süslü sözü halleriyle, kaşır gider bir can oğlu

Sözü tartmaz Kur'an ile yatar hayal kuran ile
Dertli olur yoran ile deşer gider insanoğlu

Romantizmle olur rezil, bunu mu demiştir Resul
Kur'an'dadır gerçek usul, ıştır gider bir din oğlu

Balçık hamurundan eser, değerini ahlak keser
Yakıcı bir rüzgâr eser, pişer gider insanoğlu

Eceli vaktinde gelir, cesedini toprak alır
İbret olup başa kalır, eşer gider insanoğlu

Aykırı der büyüklenme, pirinç gibi ayıklanma,
Aşk diyerek sayıklanma, beşer gider insanoğlu

Dahası da varmış bunun, ölüm değil senin sonun
Sonsuzluğa kadar yönün, taşar gider insanoğlu

Allah'ın rızası için, yanar içim için-için
İsrafil'in suru niçin, haşır gider insanoğlu

Bana bunlar uzak deme, Cennet varken küme-küme
Neme gerek Cehenneme, düşer gider insanoğlu

15/16-12-2012-Ekincik